

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 24P/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719202276
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Chovan
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719202276.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom Mgr. Jozefom Chovanom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. V., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa matky: U.. Z. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX, právne zastúpenej: AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, 036 01 Martin, IČO: 36 868 108, a otca: C.. E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. XXX, právne zastúpeného: JUDr. Ing. Martina Kiselová, advokátka, so sídlom P. Mudroňa 26, 036 01 Martin, o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

- I. Návrh otca na zníženie výživného sa zamietá.
- II. Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom, doručeným súdu dňa 20.06.2019, sa otec domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by zmenil predchádzajúce rozhodnutie o výživnom a uložil mu povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške po 150,00 € mesačne.
2. Otec svoj návrh odôvodnil tým, že od posledného rozhodovania o výživnom sa znížil jeho príjem, preto nie je schopný platiť na maloleté dieťa a na ďalšie plnoleté dieťa rodičov výživné v celkovej výške 1 000,00 € mesačne.
3. Matka sa k návrhu otca vyjadrila tak, že nedošlo k zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného, a to predovšetkým vzhľadom na majetkové pomery otca, ktorý sa zbavuje svojho majetku.
4. Kolízny opatrovník sa k návrhu otca vyjadril tak, že zníženie výživného nikdy nie je v záujme maloletého dieťaťa, avšak vzhľadom na situáciu otca ponecháva rozhodnutie na zvážení súdu.
5. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o rodine) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.
6. Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o rodine) obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.
7. Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.
8. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.
9. Súd vykonal dokazovanie návrhom otca na začatie konania, spismi tunajšieho súdu, vedenými v konaniach sp. zn. 16P/175/2014, sp. zn. 20P/274/2015 a sp. zn. 15Pc/13/2019, prehľadom

výdavkov domácnosti matky, dokladmi o nich, výplatnou páskou otca u jeho bývalého zamestnávateľa, rozhodnutím úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o dávke v nezamestnanosti poskytovanej otcovi, pracovnou zmluvou otca s jeho súčasným zamestnávateľom a dodatkom k nej, čestným prehlásením súčasného zamestnávateľa otca, potvrdením o splatení hypotekárneho úveru otca, výpisom z bežného účtu otca v banke, výpisom z úverového účtu otca, prehľadom priemerných cien nehnuteľností a čestnými prehláseniami zákazníkov matky.

10. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné a súd z uvedených spisov, vedených v konaniach o rozvod manželstva rodičov, o návrhoch rodičov na zmenu výživného a o návrhu otca na zníženie výživného na ďalšie plnoleté dieťa rodičov mal preukázané, že rozsudkom o rozvode manželstva rodičov zo dňa 25.9.2014 bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 400,00 € a na výživu ďalšieho plnoletého dieťaťa rodičov výživným vo výške 450,00 €, že rozsudkom zo dňa 28.11.2016 bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 475,00 € a na výživu ďalšieho plnoletého dieťaťa rodičov vo výške 525,00 €, že v čase rozhodovania súdu o rozvode manželstva priemerná čistá mzda otca predstavovala sumu vo výške 2 233,26 € mesačne a v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom táto priemerná čistá mzda predstavovala sumu vo výške 2 018,91 € mesačne, že v súčasnosti priemerná čistá mzda otca predstavuje sumu vo výške približne 1 200,00 € mesačne, že dňa 15.06.2018 otec predal svoj 1-izbový byt svojej priateľke za kúpnu cenu vo výške 22 500,00 €, ktorou bol okrem iného splatený zostatok hypotekárneho úveru určeného na kúpu tejto nehnuteľnosti vo výške 20 122,13 €, že dňa 03.10.2019 otec predal svoj 2-izbový byt za kúpnu cenu vo výške 66 990,00 €, ktorou bol okrem iného tiež splatený zostatok hypotekárneho úveru určeného na kúpu tejto nehnuteľnosti vo výške 34 515,00 €, a že otcovi tým zanikla povinnosť splácať dva hypotekárne úvery vo výške 167,69 € a 202,85 € mesačne.

11. Na základe takto zisteného a medzi účastníkmi konania nesporného skutkového základu súd dospel k záveru, že majetkové pomery otca neodôvodňujú zníženie výživného. Súd pritom vychádzal predovšetkým zo skutočnosti, že otec predal svoje dva byty. Z predaja dvojizbového bytu predstavoval jeho čistý príjem po splatení hypotekárneho úveru určeného na nadobudnutie tejto nehnuteľnosti sumu vo výške 32 475,00 €. Otec časť z tohto príjmu vo výške 10 000,00 € použil na čiastočné splatenie svojho ďalšieho hypotekárneho úveru. Súd tento výdavok nevzal do úvahy, nakoľko nebolo nevyhnutné ho vynaložiť. Otec ho síce odôvodnil tým, že sa mu znížila splátka z tohto hypotekárneho úveru, avšak súd vzhľadom na príjem z predaja uvedeného bytu nepokladal za nevyhnutné znížiť túto splátku. Svoj jednoizbový byt predal otec svojej priateľke za kúpnu cenu vo výške 22 500,00 €. Aj príjem z predaja tohto bytu použil na splatenie hypotekárneho úveru určeného na nadobudnutie tejto nehnuteľnosti. Súd v tomto prípade dospel k záveru, že otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu. Trhová cena uvedeného bytu bola totiž vyššia ako cena kúpna. Súd na preukázanie tejto trhovej ceny nevykonal dokazovanie, nakoľko žiaden z účastníkov konania ho nenavrhol a súd ho nepovažoval za dôležité vykonať, nakoľko návrh na začatie konania považoval za nedôvodný už aj s prihliadnutím na čistý príjem otca z predaja jeho dvojizbového bytu. Takéto dokazovanie by teda bolo nadbytočné. Takisto nevykonal dokazovanie navrhnuté matkou na preukázanie skutočného zaplatenia kúpnej ceny priateľkou otca. Aj toto dokazovanie by bolo nadbytočné, nakoľko súd pri skúmaní majetkových pomerov otca bral do úvahy, že tento príjem mal a teda jeho majetkové pomery sa v tomto smere zlepšili a neodôvodňujú zníženie výživného. V tejto súvislosti súd ďalej uvádza, že neprihliadol na námietku matky, že predložené potvrdenie o zostatku hypotekárneho úveru vo výške 20 122,13 € bolo vystavené už dňa 12.06.2018. Išlo totiž o zostatok hypotekárneho úveru určeného na nadobudnutie jednoizbového bytu otca, ktorý bol predaný v tomto čase. Vystavené potvrdenie teda práve preukazuje splatenie zostatku hypotekárneho úveru po predaji jednoizbového bytu otca. Predajom uvedených bytov otcovi navyše zanikla povinnosť splácať dva hypotekárne úvery vo výške 167,69 € a 202,85 € mesačne. Súd dospel k záveru, že už uvedený príjem otca z predaja bytov (dokonca už uvedený príjem otca z predaja jeho dvojizbového bytu) sám osebe spôsobuje nedôvodnosť návrhu na zníženie výživného. Na tomto závere nič nemení ani zníženie jeho príjmu zo závislej činnosti. Príjem z predaja uvedených bytov totiž je otec schopný pokryť všetky svoje výdavky, ako aj naďalej platiť určené výživné.

12. Vo vzťahu k príjmu otca zo závislej činnosti bolo medzi účastníkmi konania nesporné a súd mal preukázané, že došlo k jeho zníženiu. Ako už však bolo uvedené, toto zníženie vzhľadom na majetkové pomery otca v súvislosti s predajom jeho dvoch bytov neodôvodňuje zníženie výživného. Vo vzťahu k výdavkom otca bolo uplatnené ich zvýšenie len vo vzťahu k potrebe dochádzať do zamestnania. Ani táto potreba a výdavky na ňu vynaložené vzhľadom na majetkové pomery otca neodôvodňujú zníženie výživného. V tejto súvislosti má súd preukázané, že súčasný zamestnávateľ otca mu náklady na dochádzanie do zamestnania nenahrádza. Otec síce predložil dodatok k svojej pracovnej zmluve, z ktorého vyplýva, že náhradu cestovných výdavkov mu zamestnávateľ poskytuje len pri pracovnej ceste,

a ktorého účelovosť matka namietla, avšak súd sa nestotožňuje s názorom matky, že z pracovnej zmluvy (pred uzavretím uvedeného dodatku), by jednoznačne vyplývalo, že zamestnávateľ nahrádza otcovi náklady na dochádzanie do zamestnania. V pracovnej zmluve je uvedené, že zamestnávateľ otcovi nahrádza cestovné výdavky. Cestovné výdavky sú však v zásade výdavky pri pracovnej ceste. Napriek prípadným pochybnostiam o výklade pracovnej zmluvy a účelovosti dodatku k nej, súd nepovažoval za potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie v súvislosti s nimi, nakoľko na rozhodnutie súdu je postačujúce zistenie už uvedených majetkových pomerov otca.

13. Otec v priebehu konania ďalej namietal, že nie sú preukázané výdavky na maloleté dieťa a že matka má, prípadne môže mať vyšší príjem. Vo vzťahu k výdavkom na maloleté dieťa (a na domácnosť matky, v ktorej toto dieťa žije) súd uvádza, že zo strany otca nebolo tvrdené, že by od posledného rozhodovania o výživnom došlo k ich zníženiu, a súd nemal dôvod dospieť k takémuto záveru. Z tohto dôvodu považoval za dostatočné vykonané dokazovanie prehľadom výdavkov na domácnosť matky a predloženými kópiami dokladov na preukázanie niektorých z nich a zamietol ďalšie dokazovanie ohľadom niektorých konkrétnych položiek uvedeného prehľadu. Aj v tomto prípade považoval navrhnuté dokazovanie za nadbytočné, a to práve z dôvodu, že žiadnym spôsobom otec netvrdil, že by sa náklady na maloleté dieťa mali znížiť. Vo vzťahu k príjmom matky nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané, že tieto by boli vyššie, ako vyplývajú z daňových priznaní matky ako samostatne zárobkovo činné osoby na základe živnostenského oprávnenia a ako spoločníčky spoločnosti s ručením obmedzeným a z jej už skončeného pracovného pomeru, a už vôbec, že by boli vyššie ako v čase posledného rozhodovania o výživnom do tej miery, aby odôvodňovali zníženie výživného. Toto nebolo preukázané ani čestnými prehláseniami niekoľkých zákazníkov matky vo vzťahu k jej podnikaniu na základe živnostenského oprávnenia.

14. Súd teda dospel k záveru, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, a návrh otca na začatie konania zamietol. Síce sa znížil príjem otca zo závislej činnosti, avšak toto zníženie je schopný vyrovnáť príjmom z predaja svojich bytov, ako aj z príjmu z predaja svojho dvojizbového bytu samotným. Taká zmena pomerov vo vzťahu k výdavkom otca, výdavkom na maloleté dieťa a k príjmom matky, ktorá by odôvodňovala zníženie pomerov, nebola preukázaná. Súd ďalej poukazuje na niekoľko skutočností uvádzaných jednak otcom, jednak matkou (ako napríklad vlastníctvo otca aj matky spoluvlastníckych podielov k ďalším nehnuteľnostiam, možnosť matky zamestnať sa a dosahovať vyšší príjem, pomer určeného výživného k príjmu otca a jeho tvrdená nadštandardnosť), na ktoré neprihliadal, keďže nesúviseli so zmenou pomerov, odôvodňujúcou zmenu rozhodnutia o výživnom, ale boli tvrdené už v predchádzajúcich konaniach, v ktorých sa o výživnom rozhodovalo a súd sa s nimi v týchto konaniach vysporiadal.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len C. m. p.), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na Okresnom súde Martin.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.) v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 C. m. p. odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 C. m. p. odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.